

Förintelsen skärskådad - Ögonvittnesuppgifter kontra naturlagar

av Jürgen Graf
(först publicerad 1993,
pdf-upplaga 2006)

Jürgen Graf avslutar sin bok, *Förintelsen skärskådad – Ögonvittnesuppgifter kontra naturlagar*, med orden ”*Den som inte vill läsa – ska tiga!*” I en tid när så många tycker och tror och tänker om områden som de inte har någon aning om, inte har läst om, är det viktigare än någonsin att läsa och kritiskt granska och förmedla och samtala om vad vi kommer fram till. Det är lätt att bli offer för förvrängda, manipulerade historiska beskrivningar om vi inte granskar dem. Jürgen Graf tillhör de modiga forskare och författare som i den här boken har vågat kritiskt granska den mycket tabubelagda nazistiska förintelsen utifrån ögonvittnens berättelser och jämfört dessa med hur de kan stämma utifrån den naturvetenskapliga kunskap vi har idag. Han inleder boken med ett citat av George Orwell ur boken *1984*: ”*Och om alla de andra lögnen som partiet stadfäst blev godtagna – om alla berättelserna löd lika – skulle lögnen gå till historien och bli sanning*”. Boken är ett 65-sidigt sammandrag av ett mycket mer omfattande verk och finns som pdf-fil på Internet.¹ Det är den versionen jag har läst.

Vem är Jürgen Graf?

Jürgen Graf är född år 1951 i Basel i Schweiz. Han studerade franska och engelska och även skandinaviska vid Basels universitet och arbetade sedan några år som lärare.²

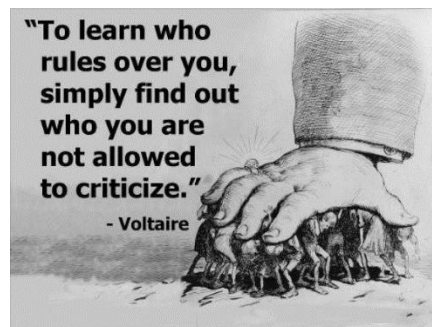
När han kom i kontakt med revisionisternas perspektiv på den nazistiska

¹ <http://www.vho.org/aaargh/fran/livres6/GRAFHolsv.pdf>

² Se *Holocaust Handbook Series* för hans imponerande och omfattande arbete, hans publikationer och dokumentärer - https://holocausthandbooks.com/index.php?author_id=3 och https://holocausthandbooks.com/index.php?page_id=1012 med mera.

förintelsen, blev han engagerad och började gräva djupare i ämnet. Han forskade i olika arkiv för att få fram sanningen bakom den traditionella förintelseberättelsen och har sen dess skrivit ett antal böcker som bland annat publicerats i serien *Holocaust Handbooks*.³

År 1998 blev han åtalad tillsammans med sin förläggare för ”förintelseförnekelse”, för att ha kritiserat påståendet att 6 miljoner judar gasades och för att han menade att det över huvud taget inte fanns några gaskamrar för att döda människor i koncentrationslägren. Han fick 15 månaders fängelse och höga böter på grund av vad han skrivit. Han gick i exil och tjänar sitt uppehälle på att använda sina breda språkkunskaper för översättningsarbeten på beställning. År 2001 gifte hans sig i Moskva med en rysk historiker.

Revision av historien

Arthur Karl Vogel som skrivit förordet frågar sig: ”Varför fruktar man då en offentlig debatt med revisionisterna om förintelsen, liksom djävulen fruktar vigvatten?” De traditionalistiska ”förintelseberättarna” menar att Holocaust är den mest utforskade och väldokumenterade av de historiska händelser vi känner till och att det finns ”otaliga bevis” på antalet dödade och på gaskamrar med mera. Varför kan man då inte tillåta en vanlig akademisk sakdebatt i frågan? Istället kriminaliseras de forskare som för fram andra fakta.

Men det kommer fram nya avslöjanden hela tiden. Nya historiska fakta tvingar fram en omvärdering, en ”revision”, av den gamla berättelsen. Vogel berättar, som ett exempel, om riksdagshusbranden den 27 februari 1933, som man gav nazisterna skulden för. Wikipedia skriver att branden gav ”en anledning för Hitler att påbörja avvecklingen av den tyska demokratin”. Idag är det enligt Jürgen Graf bevisat att det var **Stalin** som gav ordern (s. 6). Vogel konstaterar att

”De absurda vittnesuppgifterna motsäger naturlagarna och den mänskliga logiken. Om man tror på ögonvittnenas skildringar, så handlar det beträffande

³ *Holocaust Handbooks*- <http://holocausthandbooks.com/>

förintelsen om ett underverk, ty fysikens, kemins och teknikens lagar skulle ha satts ur kraft” (s. 6).

Det är detta som gjort att Jürgen Graf tagit på sig rollen att trotsa tabun och att forska och berätta om det han funnit.

Holocaust

Begreppet *Holocaust* kommer av det grekiska ordet för ”brännoffer”. Enligt Jürgen Graf kom det in i det allmänna språkbruket efter visningen av en amerikansk TV-serie med samma namn. När den visade i svensk TV år 1979 översattes titeln till *Förintelsen*, vilket blev det svenska begreppet för händelsen.

År 1990 släppte ryssarna de tidigare sekretessbelagda dödsböckerna från Auschwitz, som därmed gjordes tillgängliga för *Internationella Röda Korset*. Jürgen Graf har läst och redogör för siffror. Sammanfattningsvis konstaterade han att mellan åren 1933 till 1945 dog sannolikt mellan 500,000 och 700,000 människor i nazisternas koncentrationsläger. Ungefär hälften av dessa var judar. Dock menar han att det sannolikt dog fler judar utanför lägren än i dem (s. 16).

Nazisterna var mycket grundliga. Allting de gjorde registrerades. Enligt Jürgen Graf finns det i behåll nästan 3,000 ton dokument från Tredje Riket. Där finns ingenting om ”förintelsen” av judar. Däremot finns ”eutanasiaktionen” dokumenterad, d.v.s. dödandet av obotligt sjuka. När det gäller gasning är gasning av löss det enda som dokumenterats (18).

Ett viktigt tema som författaren också tar upp är den stora frågan: *Var tog alla lik vägen?* Man har inte hittat rester av skelett eller aska. Det finns många märkliga argument som traditionalisterna anför, men de är helt orimliga, vilket både Jürgen Graf och andra revisionistiska författare beskriver, exempelvis **Thomas Goodrich**, som gjort en omfattande undersökning av alla delar som Holocaustmyten vilar på.⁴

En svensk med österrikisk bakgrund, **Ditlieb Felderer**, som var Jehovas vittne, vilket var en grupp som ansågs ha blivit nazisternas offer, bestämde sig för att undersöka hur många Jehovas vittnen som dött. Det påstods att nazisterna mördat 60,000 Jehovas vittnen, som satt i koncentrationslägren för vapenvägran. Det resultat han fick var att totalt 203 Jehovas vittnen hade dött. Som straff för sin undersökning ”*fick han sitta bakom svenska gardiner och blev efter sovjetkommunistisk förebild utsatt för en rättspsykiatrisk undersökning*” (s. 20). I Sverige...!

Revisionismens grundare

Fransmannen **Paul Rassinier** anses vara revisionismens grundare. Han var socialist och motståndsmän och satt i koncentrationslägren Buchenwald och

⁴ Thomas Goodrich (2010) *Hellstorm – The Death of Nazi Germany, 1944-1947*.

Dora-Mittelbau. När han frigavs skrev han en bok om koncentrationslägerfångarnas berättelser. I början trodde Rassinier att gaskamrarna existerat utifrån idén ”*ingen rök utan eld*”, men under sin fortsatta forskning kom han fram till övertygelsen om att det aldrig förekommit några gasningar över huvud taget (s. 7). Rassinier dog 1967. Efter honom har antalet revisionister ökat. Fler och fler studier och böcker publiceras. Jürgen Graf är en av dem.

Författaren konstaterar att ”*För en enda period gäller inte principen om forskningens frihet i de västliga demokratiska samhällena. ... Det handlar om åren 1941 till 1944*” (s. 7).

Tvivel är kriminaliserat

Graf berättar att ”*somliga gärningsmän har i rättegångar erkänt gaskamrarnas existens*” (s. 8). Hur kan man då tvivla? Författaren gör en talande koppling till häxprocesserna på 1500- och 1600-talen. ”*I århundraden trodde hela Europa på häxor. Tjocka böcker, skrivna av lärda herrar, brännmärkte häxornas skändliga förehavanden. Slutligen erkände otaliga häxor inför sina domare att de på valborgsmässoatten ridit på sina kvastar genom luften till Blåkulla, där de hade parat sig med hin håle. Alltså finns det häxor*” (s. 8).

Det unika med de rättegångar som gällt förintelsen är att de verkar ha frångått alla juridiska regler som gäller för korrekta och rättvisa rättegångar. I synnerhet Nürnbergrättegångarna. Exempelvis har ingen undersökning gjorts av ”mordvapnet”, d.v.s. gaskamrarna. Det var först i en rättegång i Kanada år 1988 som den anklagade, **Ernst Zündel**, begärde och fick ett expertutlåtande. Den amerikanske ingenjören och gaskammarspecialisten **Fred Leuchter** reste till Polen med ett litet arbetslag och en kameraman. Rapporten har inte fått någon betydelse eftersom den beställdes av revisionisterna. Tack och lov ligger den på Internet för allmänheten att studera.⁵

Forskarna fann inga som helst bevis för att det pågått gasning av människor i de hus som påstods vara gaskammare. Däremot hittade man rester av Zyklon B, som var det medel som man påstod användes för att gasa judarna i gaskamrarna, i de hus som användes för att desinficera madrasser och kläder. Jürgen Graf menar att man räknar med att omkring 25 miljoner människors kläder avlusades med Zyklon B, vilket sannolikt räddade kanske hundratusentals lägerfångar, bland dessa de judiska, från att dö i fläcktyfus (s. 20). Författaren redogör mycket ingående för hur Zyklon B användes enligt ett par tyska dokument (s. 21). Man har inte heller vid någon obduktion kunna fastställa att

⁵ *The Leuchter Report* - <https://holocausthandbooks.com/dl/16-tlr.pdf> - Dessutom finns det flera videor på Youtube där Fred Leuchter berättar om sin undersökning, exempelvis *Gas Chambers, Holocaust - Scientific Investigation - Fred Leuchter Report* - <https://www.youtube.com/watch?v=YrTfS-46FHM>

någon dött av gasning.

Exterministerna kontra revisionisterna

Jürgen Graf har i sina studier iakttagit att ”exterministerna”, de ”utrotnings-troende”, i texter och debatter ägnar sig åt ”frasmakeri” och ”kanonader av smädelser”, medan revisionisterna ägnar sig åt att läsa motsidans böcker och granska deras teorier och påståenden ingående. De kollar och jämför siffror, antal döda, antal skadade, antal som befann sig i olika läger – siffror, siffror och åter siffror. För ”exterministerna” räcker det med att säga att *”Förintelsen är ett bevisat faktum”* (s. 9). Och de säger att *”Den som tvivlar på gaskamrarna hånar den bruna diktaturens offer”*. De påstår också att *”Revisionisterna är antisemiter och nazister”* och att *”Revisionisterna är som sådana människor, som påstår att jorden är platt. Med dem är ingen diskussion möjlig”*.

Jürgen Graf iakttog också att de ”förtelsetroende” ägnar sig åt förföljelse istället för dialog. Han berättar att man år 1990 i Frankrike antog ”Gayssot-lagen”,⁶ som föreskriver ett års fängelse för den som yttrar tvivel på judeutrotningen. I Österrike antogs en motsvarande lag ett par år senare. Där kan man få fängelse upp till 10 år om man förnekar förintelsen. I vissa länder använder man lagparagrafer som ”hets mot folkgrupp” eller ”skymf mot de dödas minne”. Jösses!

En revisionistisk domare, **Wilhelm Stäglich**, förlorade sin doktorsgrad. En känd professor, **Robert Faurisson**, som väl är den mest kände och mest hånade revisionisten, har trakasserats kontinuerligt och misshandlats fysiskt. Han var en gång nära att förlora livet efter en misshandel. Han förlorade sin professors-tjänst. Domstolarna dömer honom om och om igen till höga böter för att ruinera honom. Trots det fortsätter han kämpa för att få fram sanningen. Jürgen Graf tillägnar honom och Stäglich boken.

Den franske historieläraren **François Duprat**, sprängdes i luften med en bilbomb (s. 10). Du utrotningsstroende har verkligen mycket starka och övertygande argument.

Jürgen Graf konstaterar att *”Spridningen av revisionisternas rön hindras av den mest fulländade censur som existerat någonsin i historien, en censur som mycket få ens vet att den existerar”* (s. 10).

Revisionisterna är inte förnekare

Det är en missuppfattning att revisionisterna skulle förneka förföljelsen av judarna eller koncentrationslägrens existens. De förnekar inte att judarna trängdes ihop i ghetton och arbetsläger eller att de deporterades från Tyskland,

⁶ The “Gayssot” Law, a Right to History - <http://www.crif.org/en/tribune/The-?language=en>

framförallt till Ryssland. De förnekar inte att nazisterna tog judarnas ägodelar. De förnekar inte att ”insatsgrupperna” sköt många judar. De förnekar inte att flera hundra tusen, kanske upp till en miljon judar, dog i ghetton och läger, i huvudsak av sjukdom och av epidemier som tyfus, som överförs av löss, samt av utmattning efter hårt arbete och av ålder. Tyfus tog tusentals och åter tusentals människoliv. Det var på grund av det som de s.k. avlusningskamrarna var viktiga. Revisionisterna förnekar inte att judar föll offer för krigshandlingar och krigsförbrytelser, som exempelvis förstörelsen av Warszawas ghetto. Dessutom förnekar inte revisionisterna att det byggdes krematorier för att bränna liken i varje läger. Den sortering som exterministerna menar handlade om att sortera till gaskamrarna, handlade enligt revisionisterna om att sortera arbetsdugliga från arbetsodugliga.

Det revisionisterna förnekar är i huvudsak tre påståenden:

- 1) Att det fanns en *medveten, uttalad plan* att fysiskt utrota judar
- 2) Att det i många koncentrationsläger fanns *gaskamrar* var syfte det var att *döda människor*, och
- 3) Att det under Hitler och nazisterna dödades *5-6 miljoner judar*.

Jürgen Graf konstaterar att det är svårt att ange antal dödade. Andra författare, exempelvis **Thomas Dalton** gör i sin bok *Debating Holocaust – A New Look at Both Sides* (2015) mycket ingående beräkningar,⁷ liksom **Peter Winter** gjort i boken *The Six Million – Fact or Fiction?* (2015).⁸

Den slutgiltiga lösningen av judefrågan

Hitler gjorde både muntligen och i sin bok *Mein Kampf* hårda uttalanden mot judar, enligt Jürgen Graf. Jag har inte läst den boken. Graf berättar att innan Hitler stiftat en enda judefientlig lag, så hade de judiska organisationerna i USA, England och i andra länder satt igång en väldig bojkottkampanj mot tyska varor, ”som tillfogade Tyskland enorma ekonomiska skador” (s.11).

Daily Express i mars 1933

⁷ I skrivande stund läser jag Thomas Daltons bok.

⁸ Min artikel om Peter Winters bok finns på <http://www.piahellertz.com/The Six-Million Peter Winter.pdf>

De flesta människor är inte medvetna om att detta skedde redan i mars 1933, långt innan Hitler blev ledare för Tyskland och började att begränsa rättigheterna för tyska judar. Eftersom nazisterna inte kunde komma åt detta ”*lät de sin vrede gå ut över de tyska judarna*”. Graf menar att det var sionisternas avsikt ”*att provocera Hitler till allt hårdare antijudiska förtrycksåtgärder för att driva på de tyska judarnas emigration till Palestina*”. En intressant uppgift som Graf för fram visar följande citat:

”För att främja den judiska utvandringen arbetade nationalsocialisterna tätt samman med sionistiska kretsar, som var intresserade av att få så många judar som möjligt att slå sig ner i Palestina (om detta samarbete, som idag för det mesta tigs ihjäl, skriver Heinz Höhne i sitt standardverk om SS, *Der Orden unter dem Totenkopf*)” (s 11).

Sionismen är framförallt en religiös/politisk rörelse, vars mål det är att skapa en socialistisk modellstat för judar i landet Palestina där berget Sion finns. Rörelsen har sina rötter i judendomen, men utvecklades till att bli en politisk rörelse i mitten av 1800-talet av **Moses Hess**. **Theodor Hertzl** brukar beskrivas som sionismens officiella grundare. Han planerade koloniseringen av Palestina redan år 1896. Planen antogs av den första sionistkongressen 1897.⁹ Sionisterna lyckades, men det krävdes två världskrig. År 1948 bildades Israel och ockupationen av palestiniernas hemland och utdrivningen av palestinierna påbörjades under sionismens paroll ”*ett land utan folk till ett folk utan land*”. Man förbisåg dock att landet redan var bebott.¹⁰

Jürgen Graf berättar att massdeportationerna av judar startade år 1941. Då skickades hundratusentals judar till arbetsläger för vidare transport till Ryssland. Lägren i Polen var då en mellanstation. Eftersom alla stridsdugliga män befanns sig i kriget, så hade Tyskland desperat behov av arbetskraft och därför fick judarna och andra som placerades i arbetsläger göra en insats i fabrikerna. Däremot likviderades de marxistiska ledarna, som ofta var judar, eftersom de enligt Hitlers uppfattning bar skulden för Tysklands nederlag i första världskriget, den s.k. ”dolkstötslegenden” (s. 42).

Författaren, som granskat mängder av dokument, menar att det ingenstans framgår att den ”slutgiltiga lösningen av judefrågan” skulle handla om fysisk utrotning utan att det handlade om deportation från Tyskland. Nazisterna ville inte ha judarna kvar i landet. Hitler ansåg att de hade skapat alltför stora

⁹ Uppgifterna är hämtade från Lasse Wilhelmssons blogg - <https://lassewilhelmson.wordpress.com/vad-ar-sionismen-3/>

¹⁰ Uppgiften är hämtad från Lasse Wilhelmssons bok *Är världen upp och ner* (2009). Min artikel om boken finns på http://www.piahellertz.com/Om_judendom_och_sionism_Lasse_W.pdf

problem för Tyskland.

Efter kriget, år 1945, fanns det närmare 600,000 judar som överlevt koncentrationslägren, men som inget land ville ta emot, eftersom de skapat problem även i andra länder genom sin finanspolitik och sitt förhållningssätt mot övriga medborgare, vilket **David Duke** berättar om i boken *Den judiska rasismen* (2015).

Jürgen Graf frågar sig hur så många judar kunde överleva när nazisterna påstods vilja utrota dem (s. 54). Graf räknar upp namnen på ett antal av de överlevande judarna, som idag gjort sig kända namn runt om i världen på olika sätt.

De allierades bombningar

Enligt de allierade var bönderna på sina åkrar legitima mål för bombningarna eftersom de gav mat åt de tyska trupperna. Enligt Jürgen Graf framkallade de allierande därför medvetet hungersnöd med sina terrorbombningar. Samtidigt lade de allierade skulden på nazisterna att de inte livnärt lägerfångarna, utan lät dem svälta ihjäl (s. 14). Om de allierades och sovjettruppernas attacker och bombningar mot tyska civila i slutet av kriget, berättar författaren Thomas Goodrich i boken *Hellstorm – The Death of Nazi Germany, 1944-1947* (2010). Bland annat berättar Goodrich ingående om den ohyggliga attacken mot kulturstaden Dresden den 13-15 februari 1945. Den 13 februari firade staden Dresden sin stora karnevalfest och staden hade dubbelt så många närvarande som vanligt. Då passade "befriarna" på att bomba festdeltagarna.

Varför skapades myten

Jürgen Graf försöker svara på frågan om varför segrarmakterna hittade på förintelsen och gaskamrarna? Varför räckte det inte med de verkliga tyska illdåden? Hans förklaring är att de allierade haft så stora problem med tyskarna på att man nu verkligen ville göra det tyska folket "*så pass demoraliserat, att det inom överskådlig tid inte skulle våga föra en självständig politik*" (s. 17). Därför menar författaren att segrarmakterna uppfann "*ett brott, som var enastående i mänsklighetens historia: förintelsen, det systematiska utplånandet av ett helt folk, från spädbarn till hundraåriga gammelmormödrar, i gaskamrar*" (s. 17).

Vittnens berättelser kontra naturvetenskap

I kapitel efter kapitel beskriver Jürgen Graf de berättelser som vittnen och överlevare förmedlat. En del av dessa har fått mycket stor betydelse för den fortsatta historien, trots de mest horribla och osannolika berättelser. Framförallt är det tre s.k. kronvittnen som haft betydelse. Dels är det lägerkommendanen

Rudolf Höss som erkände vid Nürnbergrättegången att man gasat 2,5 miljoner människor i Auschwitz. Han avrättades år 1947. Problemet var att han torterats mycket och länge i fängelset, tills han till slut skrev under den beklännelse, som domstolen ville ha. Det var flera av de åtalade nazisterna som torterades grymt före rättegångarna och därmed ”erkände”.

En annan var den slovakiske juden **Filip Müller**, ”som överlevde genom ett under inte mindre än fem likvideringsaktioner”. Han skrev en bok år 1979, där han detaljerat beskrev vidrigheter. Graf citerar långa stycken ur boken (s. 23).

Den tredje som Graf berättar om är en slovakisk jude, **Rudolf Vrba**, som tidigare hette Rosenberg. På dessa vittnens berättelser dömde domarna i Nürnberg, trots att en närmare granskning av berättelserna redan då skulle ha avslöjat lögnen och orimliga påståenden. Vittnenas berättelser var det enda bevisunderlaget under Nürnbergrättegångarna. På dessa ”bevis” avrättades många nazister. Dessa vittnen hatade de anklagade, så utgången var given. Graf konstaterar också att inget enda vittne beskylldes för mened, trots exempelvis Filip Müllers osannolika berättelser.

Bilden tagen vid befrielsen och är hämtad från ett intressant bildarkiv på Internet, som utarbetats av en ”förintelsetroende”.¹¹

Jürgen Graf har i en ironisk rubrik ställt frågan: ”*Var naturlagarna upphävda åren 1941-1944?*” Och sen gör han en lista över sex omöjligheter som påstås i traditionalisternas och vittnenas berättelser. Till och med jag som varken är naturvetare eller tekniker (jag är samhällsvetare) kan inse orimligheterna, vilket jag menar innebär en skam för alla som fortsätter föra fram förintelsemyten som en sanning.

Att segermakterna, f.d. Sovjetunionen, Storbritannien och USA, i synnerhet

¹¹ *Auschwitz-Birkenau Concentration and Extermination Camp* - <http://www.thirdreichruins.com/auschwitz.htm>

sionisterna i respektive länder fortsätter driva myten är kanske logiskt eftersom de illgärningar och krigsförbrytelser, som de själva genomförde under slutet på kriget var så extremt vidriga, att de enligt min uppfattning vida överstiger nazisternas illgärningar, något som Thomas Dalton och andra författare avslöjar. Genom att förstärka och förstora nazisternas illgärningar, kunde deras egna ohyggligheter hamna i skuggan och osynliggöras. Vilket de otvetydigt har gjort. Jag hade ingen aning om dessa innan jag började läsa böcker om förintelsen ur revisionisternas perspektiv. I hela mitt långa liv har jag levt med traditionalisternas perspektiv och berättelser.

En intressant uppgift som Jürgen Graf kommer med är att lägerfångarna, som ju var slavarbetare i industrierna i de olika lägren i Auschwitz, kom i daglig kontakt med fria avlönade arbetare från olika länder. Dessutom sändes fångar från Auschwitz ständigt till andra läger. *”Om det fanns ett ställe i Europa, där det hade varit helt omöjligt att dölja ett fabriksmässigt bedrivet massmord, så var det Auschwitz”*, skriver han (s. 28).

Jürgen Graf konstaterar att det verkar närmast obegripligt *”att en så avskyvärd legend som den om gasningen av miljoner oskyldiga människor försvaras av ett demokratiskt system med censur och terror”*(s.56). Lögnen hålls vid liv med alla möjliga både indoktrinerings- och maktmedel. Dessutom betonar Graf att de som främst profiterar på lögnen är Israel och världens sionister och de huvudsakliga offren är tyskarna – dock inte dess ledande skikt. Författaren har en talande rubrik, *”Hur tjänar man miljoner på att berätta sagor?”* Han berättar att sedan år 1952 har Förbundsrepubliken Tyskland betalat 85,4 miljarder tyska mark till Israel och de sionistiska organisationerna, samt till enskilda judar. Om en tysk mark motsvarar fem svenska kronor innebär detta den otroliga summan av 427 miljarder svenska kronor. Dessutom har andra länders banker betalat ut liknande astronomiska belopp.

Detta beskrivs ingående av **Norman Finkelstein** i boken *Förintelseindustrin – Exploateringen av nazismens offer* (2001).¹² Dessutom fick och får fortfarande Israel obetingat stöd av USA. Jag citerar:

Det finns i grund och botten endast ett band som håller samman alla världens judar, ashkenazer och sefarder, troende och ateister, vänster och höger: det hemska förintelsetraumat, den ursinniga beslutsamheten att aldrig mer låta sig som lamm ledas till slaktbänken. Så blev förintelsen till det religionssurrogat som också den mest inpiskade judiska agnostiker kan tro på. Så blev gaskamrarna i Auschwitz för judarna den viktigaste helgedomen i världen (s. 57).

¹² Min artikel om boken finns på <http://www.piahellertz.com/Forintelseindustrin-Finkelstein.pdf>

Och det tyska folket har fått bära skulden - i 70 år. Det är enligt min och flera andras uppfattning hög tid att det tyska folket får upprättelse. Och då talar jag om det tyska *folket*, inte om ledarna och inte om nazisterna.

Jürgen Graf säger avslutningsvis: *”När vansinnet är förbi och mänskligheten har vaknat ur sin mardröm, kommer vi att känna en oerhörd, gränslös skam över att vi kunnat tro på något sådant”* (s. 61). I sista kapitlet radar författaren upp 16 frågor till de ”utrotningstroende”. Kommer någon att våga försöka besvara dem?

Boken finns som pdf-fil på Internet –
65 sidor:

[http://www.vho.org/aaargh/fran/livres6/
GRAFHolsv.pdf](http://www.vho.org/aaargh/fran/livres6/GRAFHolsv.pdf)